

Arrest

nr. 145 000 van 7 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger van Pashtou origine te zijn. U zou uw hele leven in het dorp Char Bagh Safer van het district Surkh Rod in de provincie Nangarhar gewoond hebben.

Op 20 juni 2011 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. Volgens uw verklaringen ontvluchtte u Afghanistan omwille van problemen met de taliban. Nadat uw vader ziek werd, zou u namelijk zijn werk als uitbater van een muziekwinkel in Jalalabad overgenomen hebben. De taliban bliezen de winkel op, waarna u alsnog de goederen die u kon recupereren op straat trachtte te verkopen. U werd kort daarop echter opnieuw door de taliban bedreigd, waarna uw vader uw vertrek uit Afghanistan regelde. U legde toen kopies neer van uw taskara en die van uw vader, de dreigbrief van de taliban, 2 DVD's en 1 CD-ROM in verband met de aanslag op de muziekwinkel. Op 15 juli 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming, omdat er geen geloof

gehecht werd aan uw beweerde problemen in Afghanistan. Het CGVS oordeelde tevens dat u zich aan de onveiligheidssituatie in uw district kon onttrekken door in Jalalabad te gaan wonen, gezien aan uw ongeletterd profiel geen geloof gehecht kon worden en uit uw verklaringen bleek dat u vertrouwd bent met de stad Jalalabad. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die in haar arrest van 24 januari 2014 de beslissing bevestigde. U bleef daarop in België en diende op 18 maart 2014 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw nieuwe asielaanvraag bouwt u voort op de problemen die u in uw eerste aanvraag aanhaalde, al zouden er zich nieuwe verwickelingen voorgedaan hebben. Zo zou uw jongste broer ongeveer 3 maanden voor uw tweede aanvraag ontvoerd zijn door de taliban, omdat ze u thuis niet aantroffen. Sindsdien zou niemand nog iets van uw broer gehoord hebben. Verder legt u een aantal nieuwe documenten neer, meer bepaald een foto van de businesscard van de muziekwinkel, een foto van u en uw vader voor de GSM-winkel in Jalalabad, drie foto's van uw vader met de voorzitter van de vereniging van Music Centers in Jalalabad, en een foto van uw vader; een Belgisch medisch attest.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er dient vooreerst aangestipt te worden dat u zich voor uw tweede asielaanvraag nog steeds op dezelfde gronden baseert als bij uw eerste (gehoorverslag CGVS 04/07/2014, 3). De problemen waarvoor u in 2011 Afghanistan zegt te hebben verlaten en waarvoor u in België de eerste keer asiel aanvroeg, werden door de Belgische asielinstanties reeds onderzocht en gaven toen geen aanleiding tot het toekennen van de vluchtelingenstatus in uwen hoofde. U slaagde er toen immers niet in aannemelijk te maken dat u in Afghanistan problemen met de taliban kreeg doordat u in Jalalabad een muziekwinkel uitbaatte. Bijgevolg staat de beoordeling van deze beslissing vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. U haalt immers geen nieuwe elementen aan die er op zouden kunnen wijzen dat u persoonlijk gevaar zou lopen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Zo legt u ten eerste verscheidene foto's neer om alsnog te staven dat uw vader een muziekwinkel uitbaatte in Jalalabad. Deze foto's geven echter geen enkele informatie over de problemen waarmee u in Afghanistan geconfronteerd zou zijn. U legt om te beginnen een foto neer, waarop u verklaart samen met uw vader te staan. Op basis van louter een foto kan er trouwens geen (familie)band tussen u beide aangetoond worden. Wat de foto van de businesscard betreft dient aangestipt te worden dat een dergelijk visitekaartje door om het even wie, om het even waar, en om het even wanneer aangemaakt kan worden. Dit document op zich volstaat bijgevolg evenmin om aan te tonen dat uw vader of u een dergelijke winkel uitgebaat zouden hebben. Met betrekking tot de foto's waarop uw vader te zien zou zijn met de voorzitter van de Music Centers in Jalalabad is het eerst en vooral van belang op te merken dat de identiteit van deze beide personen enkel berust op uw verklaringen. Zelfs indien het effectief om uw vader en Abdul Ghani Liwani zou gaan, dan nog bevat deze foto geen enkele objectieve informatie over de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden, noch over de band tussen deze beide personen. Temeer gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw vader op gegeven moment als regisseur aan de slag is geweest, valt het niet uit te sluiten dat ze in andere omstandigheden dan degene die u noemt kennisgemaakt kunnen hebben. Dergelijke documenten hebben bijgevolg enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is.

Tot slot verklaarde u dat er zich nieuwe verwickelingen zouden hebben voorgedaan sinds uw vertrek uit Afghanistan, namelijk dat uw broer in uw plaats door de taliban ontvoerd zou zijn omstreeks eind 2013 – begin 2014. Behalve de vaststelling dat het toch wel opmerkelijk is dat de taliban meer dan twee jaar na uw vertrek nog steeds actief naar u op zoek zou zijn, en zelfs plots en geheel onverwacht zou overgaan tot het ontvoeren van uw broer om u te dwingen naar Afghanistan terug te keren, dient ook hier opnieuw benadrukt te worden dat u dit element als een gevolg beschouwt van problemen die door het CGVS eerder niet als aannemelijk werden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er op deze druk door burgerverkeer gebruikte weg slechts sporadisch sprake is van gewelddadige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan.

Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar.

Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral –maar niet alleen– het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Inzake uw persoonlijke omstandigheden dient te worden opgemerkt dat in uw vorige beslissing reeds werd opgemerkt dat uw ongeletterdheid onaannemelijk is. Bovendien blijkt uit de hobby's die u en uw familie uitoefenen dat uw familie een zekere financiële zekerheid heeft. Zo beoefende u taekwondo (CGVS 05/06/2013, 6) en speelden u en uw broers mee in twee films die uw vader regisseerde (CGVS 05/06/2013, 8). U bent voorts vertrouwd met de stad Jalalabad, aangezien uw taekwondo-lessen daar plaats vonden (CGVS 05/06/2013, 6). Ook spreekt u perfect Dari (CGVS 05/06/2013, 15). In Afghanistan kreeg u steun van uw oom, die u drie een halve maand onderdak bood alvorens hij uw reis naar België bekostigde (CGVS 05/06/2013, 9 en 14). Er kan dan ook verondersteld worden dat hij u financieel kan helpen wanneer u terug keert naar Afghanistan. Er kan bijgevolg redelijkerwijs gesteld worden dat u, een volwassen jonge man, in staat bent om een nieuw leven op te bouwen in Jalalabad.

Overigens blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de stad zoeken terecht kunnen in huurwoningen, worden opgevangen door gastgemeenschappen en kunnen rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelt u enkel uw problemen met de taliban (CGVS 05/06/2013, 15). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de taliban gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Het Belgisch medisch attest dat u neerlegde heeft geen invloed op uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg

uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas en geoordeeld werd dat verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Bij arrest nr. 117 554 van 24 januari 2014 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan de in het kader van zijn huidige en tweede asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend terecht het volgende: *“Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.*

Er dient vooreerst aangestipt te worden dat u zich voor uw tweede asielaanvraag nog steeds op dezelfde gronden baseert als bij uw eerste (gehoorverslag CGVS 04/07/2014, 3). De problemen waarvoor u in 2011 Afghanistan zegt te hebben verlaten en waarvoor u in België de eerste keer asiel aanvroeg, werden door de Belgische asielinstanties reeds onderzocht en gaven toen geen aanleiding tot het toekennen van de vluchtelingenstatus in uwen hoofde. U slaagde er toen immers niet in aannemelijk te maken dat u in Afghanistan problemen met de taliban kreeg doordat u in Jalalabad een muzikwinkel uitbaatte. Bijgevolg staat de beoordeling van deze beslissing vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U haalt immers geen nieuwe elementen aan die er op zouden kunnen wijzen dat u persoonlijk gevaar zou lopen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Zo legt u ten eerste verscheidene foto's neer om alsnog te staven dat uw vader een muziekwinkel uitbaatte in Jalalabad. Deze foto's geven echter geen enkele informatie over de problemen waarmee u in Afghanistan geconfronteerd zou zijn. U legt om te beginnen een foto neer, waarop u verklaart samen met uw vader te staan. Op basis van louter een foto kan er trouwens geen (familie)band tussen u beide aangetoond worden. Wat de foto van de businesscard betreft dient aangestipt te worden dat een dergelijk visitekaartje door om het even wie, om het even waar, en om het even wanneer aangemaakt kan worden. Dit document op zich volstaat bijgevolg evenmin om aan te tonen dat uw vader of u een dergelijke winkel uitgebaat zouden hebben. Met betrekking tot de foto's waarop uw vader te zien zou zijn met de voorzitter van de Music Centers in Jalalabad is het eerst en vooral van belang op te merken dat de identiteit van deze beide personen enkel berust op uw verklaringen. Zelfs indien het effectief om uw vader en Abdul Ghani Liwani zou gaan, dan nog bevat deze foto geen enkele objectieve informatie over de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden, noch over de band tussen deze beide personen. Temeer gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw vader op gegeven moment als regisseur aan de slag is geweest, valt het niet uit te sluiten dat ze in andere omstandigheden dan degene die u noemt kennisgemaakt kunnen hebben. Dergelijke documenten hebben bijgevolg enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is.

Tot slot verklaarde u dat er zich nieuwe verwickelingen zouden hebben voorgedaan sinds uw vertrek uit Afghanistan, namelijk dat uw broer in uw plaats door de taliban ontvoerd zou zijn omstreeks eind 2013 – begin 2014. Behalve de vaststelling dat het toch wel opmerkelijk is dat de taliban meer dan twee jaar na uw vertrek nog steeds actief naar u op zoek zou zijn, en zelfs plots en geheel onverwacht zou overgaan tot het ontvoeren van uw broer om u te dwingen naar Afghanistan terug te keren, dient ook hier opnieuw benadrukt te worden dat u dit element als een gevolg beschouwt van problemen die door het CGVS eerder niet als aannemelijk werden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken."

Deze motieven zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker meent dat de foto's dienen te worden beschouwd als begin van bewijs van de problemen en wijst erop dat hij niet meer kan bijbrengen dan wat hij tot nu heeft bijgebracht. Er is volgens verzoeker geen enkele reden om te twijfelen aan het feit dat de persoon op de foto zijn vader is en meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een andere beslissing had moeten komen omdat ook de business kaart werd neergelegd. Met een dergelijk algemeen betoog weerlegt verzoeker geenszins de concrete vaststellingen met betrekking tot de neergelegde documenten. Deze vaststellingen zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Waar verzoeker aangeeft dat de taliban pas actie ondernemen tegen kinderen als zij ouder zijn en dat zijn broer twee jaar geleden nog veel te jong was met betrekking tot de vaststelling dat het opmerkelijk is dat twee jaar zijn voorbijgaan zonder dat de taliban actie ondernamen, merkt de Raad op dat dit ook slechts een algemene bewering is zonder objectieve grond, die niet bij machte is de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen. Evenmin volstaat de opmerking dat hij geen contacten meer heeft met zijn oom, of familie en ondertussen meer dan drie jaar in België is, waar hij op jonge leeftijd toekwam. Dergelijke algemene opmerkingen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, in gebreke.

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker toegang moet hebben tot dat

deel van het land en er zich moet kunnen vestigen (zie ook EHRM, *Salah Sheekh t. Nederland*, 11 januari 2007, § 141; EHRM, *Husseini t. Zweden*, 13 oktober 2011, § 97). In de zaak *Husseini tegen Zweden* oordeelde het Hof dat een vestigingsalternatief beschikbaar is, niettegenstaande de verzoekende partij aanvoerde dat hij in Afghanistan niet beschikte over familie of een netwerk om hem te beschermen. Het Hof baseert zich hierbij op onder andere de *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 17 december 2010*, waaruit blijkt dat een intern vlucht- of vestigingsalternatief over het algemeen wordt aanvaard indien bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen alsook gezinnen in bepaalde omstandigheden in stedelijke of semi-stedelijke gebieden kunnen leven zonder ondersteuning van familie of hun gemeenschap. De geüpdatete richtlijnen van het UNHCR van 6 augustus 2013 bevestigen deze regel op voorwaarde dat het vestigingsalternatief onder regeringscontrole staat en over de nodige infrastructuur beschikt om in basisbehoeften en levensonderhoud te voorzien.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend terecht als volgt: *“Inzake uw persoonlijke omstandigheden dient te worden opgemerkt dat in uw vorige beslissing reeds werd opgemerkt dat uw ongeletterdheid onaannemelijk is. Bovendien blijkt uit de hobby’s die u en uw familie uitoefenen dat uw familie een zekere financiële zekerheid heeft. Zo beoefende u taekwondo (CGVS 05/06/2013, 6) en speelden u en uw broers mee in twee films die uw vader regisseerde (CGVS 05/06/2013, 8). U bent voorts vertrouwd met de stad Jalalabad, aangezien uw taekwondo-lessen daar plaats vonden (CGVS 05/06/2013, 6). Ook spreekt u perfect Dari (CGVS 05/06/2013, 15). In Afghanistan kreeg u steun van uw oom, die u drie een halve maand onderdak bood alvorens hij uw reis naar België bekostigde (CGVS 05/06/2013, 9 en 14). Er kan dan ook verondersteld worden dat hij u financieel kan helpen wanneer u terug keert naar Afghanistan. Er kan bijgevolg redelijkerwijs gesteld worden dat u, een volwassen jonge man, in staat bent om een nieuw leven op te bouwen in Jalalabad. Overigens blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de stad zoeken terecht kunnen in huurwoningen, worden opgevangen door gastgemeenschappen en kunnen rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.*

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelt u enkel uw problemen met de taliban (CGVS 05/06/2013, 15). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de taliban gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.”

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met hierbij een bericht van de Dienst Tracking van het Rode Kruis. Hieruit blijkt dat verzoekers oom werd teruggevonden waardoor verzoeker zijn oom kan contacteren voor eventuele bijstand van welke aard ook. Overigens doet verzoeker geen afbreuk aan de overige bovenstaande overwegingen en meer bepaald aan het gegeven dat zijn familie een zekere financiële zekerheid heeft, dat hij vertrouwd is met de stad Jalalabad, dat hij in het verleden reeds hulp kreeg van zijn oom en dat hij een volwassen jongeman is. Overigens dient hieraan te worden toegevoegd dat het gaat om de verklaringen van een man die verzoeker zijn oom noemt inzake diens verblijfplaats en de situatie van verzoekers familie, hetgeen hoe dan ook van subjectieve aard is.

Waar verzoeker verwijst naar een rapport van BCHV *“Intern beschermingsalternatief voor veralgemeend geweld in Afghanistan in de Belgische asielpprocedure”* inzake de levensomstandigheden van terugkeerders in Jalalabad, stelt de Raad vast dat verzoeker geen afbreuk doet aan voormelde concrete vaststellingen. Met deze algemene informatie toont verzoeker niet aan dat hij in een precare situatie zal terechtkomen.

Gelet op wat voorafgaat zijn er geen objectieve argumenten voorhanden waaruit zou blijken dat een interne hervestiging van verzoeker onredelijk zou zijn in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet in Jalalabad tenslotte, stelt de Raad vast dat uit de actuele en objectieve informatie van het Commissariaat-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus *“Afghanistan”* *“Veiligheidssituatie- Beschrijving van het conflict”* van 25 juni 2014 en COI Focus *“Afghanistan”* *“Veiligheidssituatie - Regionale Analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad”* van 25 juni 2014), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, blijkt dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een

ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, zodat er actueel voor burgers in Jalalabad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit genoemde informatie blijkt immers dat provincies in de oostelijke regio van Afghanistan, zoals Nangarhar, samen met de zuidelijke en zuidoostelijke provincies veruit het hoogste aantal incidenten in Afghanistan kennen. De veiligheidssituatie in de steden, vooral van de provinciehoofdplaatsen, verschilt echter sterk van deze op het platteland. Jalalabad is, net als de andere steden in Afghanistan, stevig in handen van de overheid. De aanslagen, waaronder 'complexe aanslagen', hebben als doelwit zogenaamde 'hoge profielen', zoals overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Bovendien blijkt dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral -maar niet alleen- het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Daarnaast kent Jalalabad een toenemend probleem van criminaliteit. Vooral het kidnappen van welstellenden, een fenomeen dat over heel Afghanistan in opmars is, kende een piek in Jalalabad. Ten slotte stelt de Raad vast dat Jalalabad vanuit Kabul bereikbaar is via de weg. Het grootste probleem op de weg is veruit de verkeersveiligheid, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Hoewel er af en toe een aanslag gebeurde op troepen of bevoorradingskonvooien op de hoofdweg die door Qarghayi loopt en Kabul met Jalalabad verbindt, ging dit meestal niet gepaard met slachtoffers.

Bij een aanvullende nota van de verwerende partij wordt het EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan. Security Situation*" van januari 2015 en de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie Jalalabad*" van 10 maart 2015 gevoegd. Hieruit blijkt opnieuw dat de stad Jalalabad stevig in handen is van de overheid en relatief veilig. Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt kan worden toegeschreven aan de Anti-Gouvernementele Elementen die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Hun doelwit zijn bijna zonder uitzondering de wagens van Afghaanse veiligheidsdiensten en hooggeplaatste overheidsmedewerkers. Ook vinden er enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats die gericht zijn tegen high profile doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, zijn Afghaanse burgers geen doelwit voor de opstandelingen in Jalalabad. Uit de bij de aanvullende nota eveneens gevoegde COI Focus "*Afghanistan. Veiligheid op de weg voor burgers*" van 2 maart 2015 blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kabul en de weg tussen Jalalabad en Kabul op een relatief veilige manier toegankelijk is. Er is op deze drukke weg slechts sporadische sprake van gewelddadige incidenten.

Niettegenstaande verzoeker het onredelijk acht om te oordelen dat Surkh Rod onveilig is en dat Jalalabad dat iets verder gelegen is wel veilig is, blijkt uit voormelde actuele en objectieve informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, toegevoegd aan het administratief dossier, dat er in Jalalabad geen situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is. Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen. Verzoeker verwijst weliswaar naar de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen enkel concreet element naar voor met betrekking tot de stad Jalalabad.

Waar verzoeker stelt dat hij als jongeman zal ingezet worden om te vechten en hiertoe verwijst naar de UNHCR *Guidelines* van 6 augustus 2013, merkt de Raad op dat een loutere verwijzing naar een risicoprofiel, zonder een concreet verband aan te tonen met de individuele en persoonlijke situatie, niet volstaat om aan te tonen dat iemand in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd; deze vrees dient *in concreto* aangetoond te worden en verzoeker blijft hierover in gebreke. Verzoeker bracht nergens concrete elementen aan die erop wijzen dat hij persoonlijk een risico op rekrutering loopt. Een individuele beoordeling van verzoekers vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "*UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 6 augustus 2013 waarin wordt gesteld dat "*depending on the specific circumstances of the case, men and boys of fighting age living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces and AGE's are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group*". Hieruit blijkt dat afhankelijk van de omstandigheden van de zaak jongens en mannen die in gebieden leven die onder controle zijn van de opstandelingen of waar er desbetreffend strijd wordt gevoerd bescherming nodig kunnen hebben. *Supra* bleek evenwel dat het vestigingsalternatief voor verzoeker, Jalalabad, in handen is van de Afghaanse overheid.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF